EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.4.13.
COM(2016) 200 final

2016/0108 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Közösség és a Monacói Hercegség közötti, a 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról szóló megállapodás módosító jegyzőkönyvének az Európai Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A 2003/48/EK tanácsi irányelv (a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv) elfogadását követően – annak érdekében, hogy megőrizze az egyenlő versenyfeltételeket a gazdasági szereplők számára – az EU Svájccal, Andorrával, Liechtensteinnel, Monacóval és San Marinóval megállapodásokat írt alá, amelyek az irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezéseket tartalmaztak. A tagállamok továbbá megállapodásokat írtak alá az Egyesült Királyság és Hollandia függő területeivel.

A közelmúltban nemzetközi szinten is elismerték a határokon átnyúló adócsalás és adókikerülés elleni küzdelem eszközeként szolgáló, teljes adózási átláthatóságot és az adóhatóságok rendszeres világszintű együttműködését lehetővé tevő automatikus információcsere jelentőségét. A G20-csoport megbízta a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetet (OECD), hogy dolgozza ki a számlainformációk automatikus cseréjére vonatkozó egységes nemzetközi standardot (a továbbiakban: nemzetközi standard). Az OECD Tanácsa a nemzetközi standardot 2014 júliusában bocsátotta ki.

A megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv naprakésszé tételére vonatkozó javaslat elfogadását követően a Bizottság 2011. június 17-én ajánlást terjesztett elő a Svájccal, Liechtensteinnel, Andorrával, Monacóval és San Marinóval folytatandó tárgyalások megkezdésére vonatkozó felhatalmazást illetően annak érdekében, hogy az EU ezen országokkal kötött megállapodásai összhangba kerüljenek a nemzetközi fejleményekkel, továbbá biztosítani lehessen, hogy ezen országok továbbra is az EU-ban alkalmazott intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmazzanak. 2013. május 14-én a Tanács megállapodásra jutott a tárgyalási meghatalmazással kapcsolatban, és arra a következtetésre jutott, hogy a tárgyalásokat a közelmúlt nemzetközi fejleményeivel összhangban kell folytatni, azaz nemzetközi standardként ösztönözni kell az automatikus információcserét.

A Bizottság az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére irányuló cselekvési tervet tartalmazó 2012. december 6-i közleményében kiemelte, hogy aktívan támogatni kell az automatikus információcserét mint az adózás területén az átláthatóság és az információcsere biztosítására alkalmazandó jövőbeli európai és nemzetközi standardot.

A Tanács a Bizottság által 2013 júniusában előterjesztett javaslat alapján 2014. december 9-én elfogadta a 2011/16/EU irányelv módosításáról szóló 2014/107/EU irányelvet, amely a nemzetközi standardnak megfelelően a pénzügyi elemek széles körére kiterjesztette az EU adóhatóságai közötti kötelező automatikus információcserét. A módosított irányelv következetes, egységes és átfogó uniós megközelítést biztosít a számlainformációk automatikus cseréje számára a belső piacon.

Mivel a 2014/107/EU irányelv alkalmazási köre általában tágabb, mint a 2003/48/EK irányelvé, és az előbb említett irányelv előírja, hogy azokban az esetekben, amikor az alkalmazási kör tekintetében átfedés mutatkozik a két irányelv között, a 2014/107/EU irányelv az irányadó, a Tanács 2015. november 10-én a Bizottság 2015. március 18-i javaslata alapján elfogadta a 2003/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2015/2060 irányelvet.

Annak érdekében, hogy mind az adóhatóságok, mind a gazdasági szereplők költségei és adminisztratív terhei minimálisak legyenek, alapvetően fontos annak biztosítása, hogy a megtakarítások adóztatásáról Monacóval kötött meglévő megállapodás módosítása összhangban legyen az uniós és nemzetközi fejleményekkel. Ez fokozni fogja az adózási átláthatóságot Európában, és a módosított megállapodás jogalapként fog szolgálni az automatikus információcserére vonatkozó nemzetközi OECD-standard Monaco–EU viszonylatban történő végrehajtásához.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 115. cikke, összefüggésben 218. cikkének (5) bekezdésével, valamint a szóban forgó cikk (8) bekezdésének második albekezdésével. A javaslat anyagi jogalapja az EUMSZ 115. cikke.

Az e tanácsi határozatra irányuló javaslat mellékletét képező módosító jegyzőkönyv 1. cikkének 1. pontja a módosító jegyzőkönyvvel módosított megállapodás tartalmának jobb tükrözése érdekében módosítja a meglévő megállapodás címét.

A módosító jegyzőkönyv 1. cikkének 2. pontja a jelenlegi megállapodás meglévő cikkeit és mellékleteit új rendelkezésekkel váltja fel, amelyek a következőkből állnak: 10 cikk, az I. melléklet, amely a nemzetközi standard részét képező közös adatszolgáltatási OECD-standardot tartalmazza; a II. melléklet, amely az OECD által a nemzetközi standardhoz fűzött megjegyzések fontosabb részeit tartalmazza; a III. melléklet, amely a megállapodás szerinti adatgyűjtés és -csere tekintetében bevezetendő további adatvédelmi biztosítékokat tartalmazza, valamint a IV. melléklet, amely Monaco és a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak jegyzékét tartalmazza. Az új cikkek az uniós megállapodás különös jogi kontextusából eredő kisebb kiigazításoktól eltekintve a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal a nemzetközi standard végrehajtásáról kötendő OECD-mintamegállapodás cikkeit követik. Az 5. cikk tartalmazza a megkeresés alapján történő, az OECD-modellegyezmény legfrissebb változatát követő információcserére vonatkozó valamennyi rendelkezést. A 6. cikk részletes adatvédelmi rendelkezéseket tartalmaz, figyelembe véve azt is, hogy nem áll rendelkezésre olyan megfelelőségi határozat, amely lehetővé tenné Monaco adatvédelmi szintjének összehasonlítását az uniós követelményekkel. A 7. cikk további konzultációs szakaszról rendelkezik arra az esetre, ha a tagállamok bármelyike vagy Monaco kezdeményezni kívánja a megállapodás felfüggesztését. A 8. cikk a megállapodás módosítására vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz, többek között a nemzetközi standard módosításának az egyik szerződő fél általi ideiglenes alkalmazására szolgáló gyorsmechanizmusra vonatkozó előírást, amennyiben a másik fél ebbe beleegyezik. A 10. cikk a területi hatályt határozza meg.

Az I. melléklet egyfelől a közös adatszolgáltatási OECD-standardon, másfelől a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv I. mellékletén alapul. A II. melléklet az OECD által a közös adatszolgáltatási standardhoz fűzött megjegyzések egyes alapvető részeinek végrehajtásáról rendelkezik, és megfelel a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv II. mellékletének. A közigazgatási együttműködésről szóló irányelv I. és II. mellékletétől való kisebb eltéréseket a szövegnek a közös adatszolgáltatási OECD-standardhoz való, a monacói fél által kért hozzáigazítása indokolja, valamint az a tény, hogy Monaco Svájchoz és Andorrához

hasonlóan az említett standard bevezetését nemzetközi szinten a tagállamok döntő többségéhez képest egyéves eltéréssel vállalta (az irányelvben csak Ausztriának engedélyeztek hasonló időbeli eltérést, melyet az irányelv I. mellékletének X. szakasza tartalmaz). Az alkalmazási időpontokhoz kapcsolódó kérdésektől eltekintve a különbségek a következők:

1. Az I. szakasz E. pontjában a születési helyről való adatszolgáltatás hivatkozását a közös adatszolgáltatási OECD-standardhoz igazítottuk.

2. Bizonyos, a közös adatszolgáltatási OECD-standardra vonatkozó megjegyzésekben és a közigazgatási együttműködésről szóló irányelvben foglalt releváns választási lehetőségek továbbra is az egyes tagállamok és Monaco hatáskörében maradnak, a megállapodás közvetlenül nem szabályozza őket. Ehelyett a tagállamok és Monaco kötelesek tájékoztatni egymást és a Bizottságot, ha valamely lehetőséggel éltek.

3. A „Nemzetközi szervezet” és a „Központi bank” VIII. szakasz B.3. és B.4. pontjában szereplő meghatározását a közös adatszolgáltatási OECD-standardhoz igazítottuk annak érdekében, hogy a VIII. szakasz D.9.c) pontjában szereplő Passzív nem pénzügyi szervezetekre vonatkozó átláthatóság alóli mentesség összefüggésében is alkalmazhatók legyenek.

4. A II. mellékletben a „Pénzügyi intézmény illetősége” meghatározását a közös adatszolgáltatási OECD-standardhoz fűzött megjegyzésekhez igazítottuk annak érdekében, hogy lefedje az olyan eseteket is, amikor másik Pénzügyi intézmény illetőségét kell meghatározni, például a Passzív nem pénzügyi szervezetekre vonatkozó átláthatóság céljából.

A III. melléklet további adatvédelmi biztosítékokkal hivatott kiegészíteni a 6. cikk rendelkezéseit, tekintettel arra, hogy nem áll rendelkezésre olyan megfelelőségi határozat, amely lehetővé tenné Monaco adatvédelmi szintjének összehasonlítását az uniós követelményekkel.

A módosító jegyzőkönyv 2. cikke a módosított megállapodás hatálybalépésére és alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza. A felek megállapodtak abban, hogy Monaco eleget tesz nemzetközi kötelezettségvállalásainak a nemzetközi standard szerinti automatikus információcsere ütemezése vonatkozásában, amint azokat a nemzetközi fórum számára továbbították, vagyis a 2017-ben gyűjtött információk első megosztására 2018-ban kerül sor. Tekintettel arra, hogy nehéz biztosítani a módosító jegyzőkönyv 2. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott hivatalos hatálybalépéssel kapcsolatos eljárás megfelelő ütemezését, amely a szóban forgó kötelezettségvállalások tiszteletben tartását szavatolná, a 2. cikk (3) bekezdésében a felek a módosító jegyzőkönyv 2017. január 1-jétől történő ideiglenes alkalmazásában állapodtak meg azzal a feltétellel, hogy valamennyi fél értesítést küld azon saját belső eljárásainak elvégzéséről, amelyek szükségesek az említett ideiglenes alkalmazáshoz, melyről az EU-ban az EUMSZ 218. cikkének (5) bekezdése rendelkezik. A módosító jegyzőkönyv 2. cikkének következő bekezdése rendelkezik a meglévő megállapodásról a módosított megállapodásra történő átmenetről a következők vonatkozásában: információkérés, haszonhúzók forrásadó-beszámítási lehetőségei, Monaco végső forrásadó-kifizetései a tagállamoknak, valamint végső adatcsere az önkéntes adatközlési mechanizmus keretében.

A 3. cikk a megkeresés alapján történő információcseréhez kapcsolódó további biztosítékokról szóló jegyzőkönyvet tartalmaz. A szöveg kimondja, hogy a

megállapodás nem zárja ki a csoportos megkeresés alapján történő információcserét. A további biztosítékokról szóló jegyzőkönyv megfelel a nemzetközi fórum által a megkeresés alapján történő információcserére vonatkozó szabályok összhangjának ellenőrzésére alkalmazott elveknek.

A 4. cikk felsorolja azokat a nyelveket, amelyeken a módosító jegyzőkönyvet aláírták.

A felülvizsgált megállapodást a szerződő felek négy közös nyilatkozata egészíti ki.

Az első közös nyilatkozat megismétli a 2011/16/EU irányelv módosításáról szóló 2014/107/EU irányelv, valamint az EU és Monaco közötti felülvizsgált megállapodás és a négy másik, Svájccal, Liechtensteinnel, San Marinóval és Andorrával az Unió által már aláírt felülvizsgált megállapodás rendelkezéseinek a nemzetközi standardnak való megfelelését.

A második és a harmadik közös nyilatkozat kapcsolatot létesít a megállapodás és a nemzetközi standardhoz fűzött megjegyzések között, illetve a megállapodás és a jövedelem és a vagyon adóztatásáról szóló OECD-modellegyezmény 26. cikke között.

A negyedik nyilatkozat a módosító jegyzőkönyv 2. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazásának gyakorlati vonatkozásait tárgyalja.

A javaslat nem haladja meg a kitűzött cél eléréséhez szükséges és megfelelő mértéket.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

A módosító jegyzőkönyv az EU tagállamai és Monaco viszonylatában végrehajtja a nemzetközi standardot. A különböző érdekeltek véleményét a nemzetközi OECD-standard kialakítása során számos alkalommal kikérték.

A Bizottság és Monaco közötti tárgyalások során kikérték az uniós tagállamok véleményét is, illetve tájékoztatták őket a tárgyalások menetéről. Az Európai Tanács 2014. márciusi és decemberi ülésén a Bizottság beszámolt a Monacóval folytatott tárgyalások előrehaladásáról.

A San Marinóval folytatott tárgyalások során konzultációra került sor az európai adatvédelmi biztossal, aki hasznos tanácsokat adott, különösen a módosító jegyzőkönyvvel módosított megállapodás 6. cikkének és III. mellékletének részletes tartalma tekintetében. Ezek a tanácsok a Monacóval kötött felülvizsgált megállapodás megfelelő részeinek megszövegezésekor is figyelembevételre kerültek.

A Bizottság ezenkívül egyeztetett a számlainformációk automatikus cseréjével foglalkozó, újonnan felállított szakértői csoporttal, amely tanácsadóként gondoskodik arról, hogy a közvetlen adózás területén végzett automatikus információcserére vonatkozó uniós jogszabályok valóban igazodjanak a nemzetközi OECD-standardhoz, és teljes mértékben összeegyeztethetők legyenek vele. A szakértői csoportban a pénzügyi ágazatot képviselő szervezetek, valamint az adókijátszás és az adókikerülés ellen kampányt folytató szervezetek képviselői is helyet kaptak.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással a költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEK

Nincsenek.

2016/0108 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Közösség és a Monacói Hercegség közötti, a 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról szóló megállapodás módosító jegyzőkönyvének az Európai Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére, összefüggésben 218. cikkének (5) bekezdésével és 218. cikke (8) bekezdésének második albekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A Tanács 2013. május 14-én felhatalmazta a Bizottságot, hogy tárgyalásokat kezdjen a Monacói Hercegséggel az Európai Közösség és a Monacói Hercegség közötti, a 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról szóló megállapodás[1] (a továbbiakban: megállapodás) módosításáról annak érdekében, hogy a megállapodás összhangba kerüljön a közelmúlt nemzetközi fejleményeivel, melyek értelmében nemzetközi standardként ösztönözni kell az automatikus információcserét.

(2) A megállapodás módosító jegyzőkönyve (a továbbiakban: módosító jegyzőkönyv), mely a tárgyalások eredményeképpen született, hűen tükrözi a Tanács tárgyalási irányelveit, mivel összhangba hozza a megállapodást az automatikus információcserére vonatkozó közelmúltbeli nemzetközi fejleményekkel, nevezetesen a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetet (OECD) által kidolgozott, az adózás területén a számlainformációk automatikus cseréjére vonatkozó nemzetközi standarddal. Az Unió, annak tagállamai és a Monacói Hercegség tevékenyen részt vettek a nemzetközi OECD-fórumnak a standard kidolgozására és végrehajtására irányuló munkájában. A megállapodásnak a módosító jegyzőkönyvvel módosított szövege a jogalapja a nemzetközi standard Unió–Monacói Hercegség viszonylatban történő végrehajtásának.

(3) A módosító jegyzőkönyvet az Európai Unió nevében alá kell írni.

(4) Tekintettel a Monacói Hercegség által a nemzetközi OECD-fórum keretében nyújtott iránymutatásokra, a módosító jegyzőkönyvet 2017. január 1-jétől a megkötéséhez és hatálybalépéséhez szükséges eljárások befejezéséig indokolt ideiglenesen alkalmazni,

[1] HL L 19., 2005.1.21, 55. o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Közösség és a Monacói Hercegség közötti, a 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról szóló megállapodás módosító jegyzőkönyvének az Unió nevében történő aláírására a Tanács felhatalmazást ad, feltételezve az említett módosító jegyzőkönyv megkötését[2].

A módosító jegyzőkönyv szövegét csatolták e határozathoz.

2. cikk

A Tanács Főtitkársága kibocsátja a módosító jegyzőkönyv aláírására vonatkozó teljes körű meghatalmazást a módosító jegyzőkönyv főtárgyalója által kijelölt személy(ek) részére, feltételezve annak megkötését.

3. cikk

(1) A viszonosságra is figyelemmel, a módosító jegyzőkönyvet 2017. január 1-jétől a megkötéséhez és hatálybalépéséhez szükséges eljárások befejezésig ideiglenesen alkalmazni kell.

(2) A Tanács elnöke az Unió nevében értesíti a Monacói Hercegséget a módosító jegyzőkönyv 2017. január 1-jétől történő ideiglenes, viszonossághoz kötött alkalmazására irányuló uniós szándékról.

4. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök

2